

HET ONTSTAAN VAN DE GEMEENTE

In het Eerste Testament zien wij dat Israël door God uitverkoren wordt boven alle andere volken. God gaat met Israël een bijzondere weg. We zien dat er vanuit de heidenen incidenteel mensen overgaan tot Israël, maar er blijft nog een muur staan tussen Israël en de volkeren.

Op de pinksterdag spreekt Petrus uitsluitend tot het fysieke nageslacht van Abraham. De heidenen doen hier nog niet mee. De beloften die hier gedaan worden zijn in de eerste plaats voor Israël. Een deel van de Joden neemt afstand van het Evangelie, maar een groot deel komt tot geloof, bekeert zich en wordt gedoopt.

De eerste gelovigen in Jezus Christus zijn Joden! Zij worden dus geen Christenen maar blijven Joods. (Gelovigen worden in de Bijbel nooit Christenen genoemd. Dat ze zo genoemd worden door andere mensen in de Bijbel doet daar niets aan af) Het NT is door Messiaanse Joden geschreven!

Deze gemeenschap, bestaande uit de eerste gelovigen, noemt de Bijbel De Gemeente met de "huisregels" die bekend waren (Sabbat, Bijbelse Feesten enz.). Later komen ook uit de heidenen mensen tot geloof en voegen zich bij de gemeente. Vanaf het begin is het de bedoeling geweest dat Jood en gelovige uit de heidenen samen één waren (Joh. 17:21-23).

De Bijbel geeft voor de Joden een bijzondere belofte, en dat is zichtbaar door het teken van de besnijdenis. Wij mogen door geloof (dus niet door geboorte) erbij komen en worden mede-erfgenamen en mede – deelgenoten (Ef.3:6). De Joden zijn de erfgenamen. Als zij niet tot geloof komen erven wij ook niets! Christus komt straks geen gedeelde bruid halen.

Door de kerkgeschiedenis is er afstand (lees afkeer) gekomen voor alles wat Joods is. Zowel de antisemieten zoals Luther, Augustinus en Calvijn maar zeker de Jodenhater Constantijn hebben hiertoe bijgedragen. Zij hebben alles wat met het Joodse te maken heeft verboden en vele zaken die God in Zijn woord bevolen heeft afgeschaft door er iets anders voor in de plaats te brengen. Hun doel was dat wij niets meer met dat verfoeilijke volk en hun (door God gegeven!) praktijken te maken zouden hebben.

De gelovigen uit de heidenen hebben de kerk gestart met hun eigen huisregels en bepalingen. Ze hebben de beloften voor Israël op de kerk toegepast. En de vervloekingen over het huis van Jacob wel laten staan (vervangingstheologie). De kerk zegt: als er iemand tot geloof komt (ongelovige of orthodoxe Jood) dan komt hij bij de kerk. Zoals we in het begin hebben gezien komt iemand die tot geloof komt niet bij de kerk (kerk als genootschap komt in de Bijbel niet voor), maar komt hij bij de Gemeente.

Na Pinksteren zien we dat de muur tussen de gelovige Jood en gelovige heiden afgebroken wordt. De bedoeling is dat wij samen één zijn en niet met allerlei kerkelijke stromingen de muren weer optrekken.

Willen wij weer één worden zoals de Heere het bedoeld heeft, dan zal de kerk in het reine met het gelovige deel uit Israël moeten komen en zich door hen moeten laten onderwijzen (Zach.8:23).